



Via Laietana 57 4t 3a
08003 - BARCELONA
Tel. 93 317 31 51
Fax 93 317 32 02

Manifest 8 de març de 2021

Des de la Intersindical Alternativa de Catalunya convoquem vaga aquest proper 8 de març. Així doncs com des de fa anys, el moviment feminista sortirà al carrer per reivindicar-se en contra d'un model heteropatriarcal que ens sotmet, ens precaritza, ens maltracta i ens assassina. Una vaga doncs imprescindible i que davant l'actual crisi arrel de la pandèmia de la COVID 19 es torna absolutament necessària.

Així doncs, les desigualtats de gènere s'han vist clarament incrementades i agrejades quan es tracta de col·lectius diversos com les dones migrants, racialitzades o de gènere dissident, com també col·lectius de dones treballadores que veuen com se'ls vulneren drets laborals de forma sistemàtica com les treballadores de la llar o les treballadores sexuals entre d'altres. Tanmateix, la COVID 19 ha servit per posar la VIDA en majúscules al centre. Una vida que per tal de ser digna, ha d'estar dotada de les cures i la cuida precises en cada etapa i en cada cas, tasques que sens dubte segueixen recaient en les dones i que mai han estat; ni estan; reconegudes, remunerades; ni ponderades com cal.

És doncs indispensable el reconeixement des del punt de vista social, econòmic i laboral d'aquestes tasques com també el còmput de totes elles a l'hora d'establir unes pensions dignes per a totes que permetin fer front a les necessitats durant la vellesa. La COVID 19, les seves conseqüències directes, com el confinament i la crisi generada, recauen com una llosa sobre el col·lectiu de dones les quals suposen el percentatge més alt tan pel que fa als acomiadaments com també aquelles que es troben en situació d'ERTO, amb una diferència de gairebé 7 punts davant dels homes. D'igual manera la diferència entre dones i homes que han hagut de demanar algun tipus d'ajuda familiar és de 10 punts, sent les dones el col·lectiu amb més necessitat, fet que ens situa en una situació clara de desigualtat i en conseqüència de risc.

No podem no tenir en compte, a més, totes aquelles dones que per la seva situació migratòria i no disposar de plens drets no han pogut accedir a cap tipus d'ajuda. Seguint en termes de desigualtat, el percentatge de dones que han perdut la feina i que no han pogut trobar-se una de nova, és major que el dels homes i la taxa de reducció dels ingressos en les dones és del 45,2% per davant del dels homes que és un 37%.

La situació de confinament, ha vist encara més agreujada la situació de dones que pateixen violència masclista i la dels seus fills i filles, les quals cal considerar víctimes directes. Així doncs, durant el temps de confinament les trucades per tal de demanar ajuda o fer denúncies en aquest sentit es van veure altament incrementades i va demostrar que gran part dels feminicidis, es donen en els nuclis més propers i en la pròpia llar. Les mesures de la COVID en quan al confinament varen ser altament eficaces des del punt de vista sanitari, però nefastes des d'una perspectiva de gènere i protecció d'aquest col·lectiu en situació vulnerable.

És doncs indispensable que les polítiques de gènere i la lluita contra totes les violències masclistes sigui sempre transversal i estigui present en totes les decisions, accions i estratègies governamentals, institucionals, educatives i laborals. El 8 de març, tot i les restriccions i mantenint totes les mesures de seguretat que precisa la situació actual, cal que estiguem fermament presents contra les desigualtats, la violència i l'exclusió que d'un sistema heretopatriarcal que ens segueix volent invisibles sotmeses i callades.

Totes per totes, juntes ho podem tot!